

УДК 811'243:81'42:316.77

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2026.2.5>

В. О. ПАВЛОВ

*старший викладач кафедри загальнотеоретичних правових та соціально-гуманітарних дисциплін,
Київський університет права Національної академії наук України, м. Київ, Україна*

Електронна пошта: pavlovvova333@gmail.com.

<https://orcid.org/0000-0002-3319-9015>

С. О. СТЕЖКО

*кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української мови,
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій;*

*доцент кафедри загальнотеоретичних правових та соціально-гуманітарних дисциплін, Київський
університет права Національної академії наук України, м. Київ, Україна*

Електронна пошта: svitlinka@ukr.net.

<https://orcid.org/0000-0003-3716-6541>

АКАДЕМІЧНЕ ПИСЬМО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Дослідження особливостей викладання академічного письма належить до актуальних проблем сучасних досліджень, особливо в контексті розвитку штучного інтелекту й академічної доброчесності. У статті обґрунтовано роль академічного письма як ефективного інструменту формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти, визначено основні підходи до його реалізації в освітньому процесі. Автори уточнюють поняття академічного письма як інструмента міжкультурної комунікації; систематизують ключові компоненти міжкультурної комунікативної компетентності, що формуються через академічне письмо й обґрунтовують доцільність впровадження освітньої моделі інтегрованого навчання української та іноземної мов через академічне письмо як спільну платформу. Предметом нашого дослідження стало академічне письмо як засіб і як інструмент формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти.

Встановлено, що традиції академічного письма відрізняються від англійськомовного наукового дискурсу, для якого характерна чітка структурованість тексту, аргументація, дискусійність позицій. Запропоновану модель інтеграції курсу академічного письма з англійською мовою автори дослідження пропонують реалізовувати на засадах порівняльного, комунікативного, тексточентричного та рефлексивного принципів, Поетапна організація навчального процесу, орієнтація на практичну діяльність, розвиток навичок інтерпретації чужого дискурсу, опанування жанрових моделей і формування академічної доброчесності забезпечують підвищення якості письмової продукції здобувачів.

У ході дослідження автори підсумовують, що серед важливих навичок, які необхідно сформувати у процесі викладання дисципліни «Академічне письмо», є опанування стратегії інтерпретації чужого дискурсу, інтерпретація, коректність цитування. Саме інтегрований підхід до викладання академічного письма постає як ефективний інструмент підготовки конкурентоспроможного фахівця, здатного до повноцінної участі в міжнародному науковому дискурсі.

Ключові слова: академічне середовище, автентичність академічного письма, українська мова, англійська мова, структура наукового тексту, методична модель, міжнародна наукова спільнота.

Поставлення проблеми. Сучасний науковий дискурс стилістично неоднорідний. Він включає в себе такі основні шари: мову науки, що реалізується головним чином в книжково-письмовій формі, та професійну розмовну мову, що служить для повсякденного спілкування людей, що працюють у тій чи іншій галузі професійної та освітньої діяльності. У сучасному динамічному світі опанування

науковцями основ академічного письма є запорукою швидкого обміну науковою інформацією і сприяє академічній мобільності. Між академічним письмом і процесами інтернаціоналізації вищої освіти існує тісний взаємозв'язок. Адже сучасний здобувач освіти функціонує в багатомовному й міжкультурному академічному середовищі, відповідно здатність продукувати й популяризувати власні наукові тексти

виходить за межі технічної грамотності й перетворюється на інструмент комунікації з представниками різних наукових традицій. Найчастіше така наукова взаємодія відбувається під час міжнародних наукових конференцій.

Разом із тим важливо наголосити, що в українській освітній практиці академічне письмо часто редукується до формальних вимог. Так, першочергова увага зосереджується на формальних аспектах, таких як структура роботи, рубрикація тексту, оформлення джерельної бази. Натомість поза увагою часто залишається міжкультурний вимір. Тому порушена нами проблема є актуальною, бо в сучасній лінгвістиці є потреба актуалізувати погляд на академічне письмо як засіб формування міжкультурної комунікативної компетентності, що включає здатність інтерпретувати, адаптувати й продукувати тексти відповідно до норм різних академічних культур.

Для повноцінної інтеграції здобувачів освіти у світову наукову спільноту необхідно усунути чи мінімізувати деякі суперечності між українською й англійськомовною традицією академічного письма. У фокус нашої уваги потрапило академічне письмо англійською мовою, бо саме вона вважається міжнародною мовою науки. Традиції академічного письма відрізняються від англійськомовного наукового дискурсу, для якого характерна чітка структурованість тексту, аргументація, дискусійність позицій. Також варто відзначити певний розрив між вимогами глобального академічного середовища (публікації англійською мовою, дотримання міжнародних стандартів, жанрова гнучкість) і реальним рівнем підготовки здобувачів, які часто не володіють навичками дискурсивної адаптації тексту. Крім того, сам підхід до викладання академічного письма як окремої дисципліни на другому (магістерському) чи третьому (освітньо-науковому) рівнях підготовки здобувачів освіти вимагає нових підходів, зокрема міждисциплінарного підходу – системної інтеграції української мови із іноземною, найчастіше англійською. Це могло б суттєво вплинути на формування цілісної міжкультурної компетентності.

Аналіз наукових праць із проблематики викладання академічного письма показав активне зацікавлення темою з боку українських дослідників. Так, більшість вітчизняних вчених

вивчали методичні аспекти формування навичок академічного письма, зокрема і з використанням ШІ-інтегрованих вправ [Іванова, Боровик 2025], теоретико-методологічні аспекти навчання академічного письма у вищій школі [Козолуп, Комар 2020], роль академічного письма у формуванні загальної дослідницької компетентності здобувача освіти в цілому і культури наукової мови зокрема [Олійник 2021].

Розвиток штучного інтелекту і використання генеративних моделей на основі штучного інтелекту в освітньому процесі поставило перед викладачами низку викликів, деякі з яких перебувають в етичній площині. З огляду на це, українська дослідниця І. Тодорова розглядає психологічні чинники толерантності здобувачів до академічної недоброчесності [Тодорова 2019], тоді як С. Шестакова окреслила наслідник впливу штучного інтелекту на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі [Шестакова 2024]. Актуальними в останні роки стали дослідження автентичності академічного письма в контексті диджиталізації сучасної освіти [Hurko, Novikova 2025]. Важливими для нашого дослідження є наукові студії І. Серебрянської, оскільки вона розглядає саме міждисциплінарний підхід до викладання академічного письма в університетському середовищі [Серебрянська 2021]. Саме інтердисциплінарний підхід до викладання академічного письма в університетському середовищі належить до основних лакун цієї проблематики, що й вплинуло на вибір ракурсу дослідження.

Мета і завдання статті. Мета дослідження – обґрунтувати роль академічного письма як ефективного інструменту формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти та визначити основні підходи до його реалізації в освітньому процесі. Відповідно до мети було визначено кілька ключових завдань дослідження, зокрема: уточнити поняття академічного письма як інструмента міжкультурної, а не лише професійної комунікації; з'ясувати роль академічного письма у формуванні міжкультурної компетентності здобувачів освіти; систематизувати ключові компоненти міжкультурної комунікативної компетентності, що формуються через академічне письмо (дискурсивний, прагматичний, соціокультурний); обґрунтувати доцільність

впровадження освітньої моделі інтегрованого навчання української та іноземної мов через академічне письмо як спільну платформу.

Предмет та об'єкт дослідження. Предметом нашого дослідження стало академічне письмо як засіб і як інструмент формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти.

Об'єкт дослідження – процес формування міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти через інтеграцію української й іноземної мов.

Результати та дискусії. Одним із ключових завдань сучасної вищої освіти є формування у здобувачів відчуття причетності до наукової спільноти. Це досягається шляхом активного залучення до роботи з первинними науковими текстами – їх читання, аналізу й обговорення у взаємодії з викладачами та дослідниками. Така практика підвищує мотивацію до навчання та сприяє усвідомленню себе як повноправного учасника академічного середовища. Важливим є також розроблення навчальних завдань і добір тем для письмових робіт, які стимулюють самостійне мислення та мінімізують можливості недоброчесного використання штучного інтелекту.

Специфіка наукового дискурсу пов'язана з особливим видом ментальної діяльності людини та підпорядковується жорстким законам логіки та прагматики. Сферу науки характеризують інтелектуально-понятійний спосіб мислення, прагнення максимально узагальненого, об'єктивного характеру. Специфічний характер наукового дискурсу передбачає розгляд наукового стилю як специфічного реєстру спілкування, хоча дискурс не зводиться лише до функціонального стилю. Одним із завдань модернізації змісту мовної освіти є посилення акценту на розвитку умінь професійної комунікативної діяльності іноземною мовою в рамках навчання іноземної мови для спеціальних цілей (Language for Specific Purposes LSP). При навчанні LSP важлива роль відводиться формуванню умінь академічного письма як комплексу навичок, що задовольняють потребу майбутнього фахівця у розв'язанні різноманітних задач мовної письмової комунікації, включаючи інформування наукової громадськості про результати його дослідницької діяльності.

Рівень сформованості іншомовної комунікативної професійної компетенції випускника ЗВО визначається рівнем його готовності до складання англійською мовою так званого project proposal, тобто письмового опису кваліфікаційної роботи і подальшого захисту. Оскільки project proposal є стислим комплексним описом майбутнього наукового дослідження, його методології, попередніх результатів і висновків, за своїми жанровими характеристиками даний вид роботи близький до research proposal [Hadizadeh, Kanik 2025].

Провівши системний аналіз українського та англійськомовного академічного письма, можна виявити певні відмінності в композиційній організації тексту, а також в логіці аргументації та використання мовно-стилістичних засобів. Так, англійськомовна академічна традиція відзначається чіткою лінійною структурою, експліцитним поданням тези й послідовною аргументацією. Натомість українська традиція академічного письма допускає більш розгорнутий вступ, часто значно лаконічніший висновок і варіативність композиції наукового тексту. Щодо мовно-стилістичного оформлення, то англійськомовні тексти відзначаються лаконізмом і використанням дискурсивних маркерів (*however, therefore, in addition*), вживанням активного і пасивного стану, тоді як в українськомовних текстах частотним є вживання складних речень (складносурядних, складнопідрядних, безсполучникових та з різним видом зв'язку).

Твердження в англійськомовній статті зазвичай формулюються прямо («*This study demonstrates...*»), тоді як в українській практиці можливі більш опосередковані конструкції («*У дослідженні зроблено спробу довести...*»). Крім того, в англійськомовному академічному письмі чітко дотримується принцип абзацної організації (one idea per paragraph), тоді як в українській традиції можливе поєднання кількох смислових акцентів у межах одного абзацу. Суттєвою відмінністю між українською та англійськомовною традицією академічного письма є спосіб цитування в тексті. Англійськомовні тексти інтегрують цитування із власним аналітичним коментарем (наприклад, «*According to X..., this suggests that...*»). Натомість в українських статтях автори тяжіють до прямого цитування без аналітичних узагальнень із меншим ступенем

інтерпретації. Розділ статей «Аналіз останніх досліджень» часто зводиться до формального перелічування прізвищ вчених, які досліджували цю проблему, однак без аналізу їхнього конкретного внеску в розробку питання.

Однією з причини появи помилок в англійському академічному письмі є інтерференція, тобто перенесення особливостей рідної мови (M1) на іноземну мову (M2). Учені розрізняють міжмовну (interlingual) та внутрішньомовну (intralingual) інтерференцію [Aulia, Rizal 2024]. Під міжмовною інтерференцією прийнято розуміти процес, суть якого полягає в тому, що здобувач, введений в оману загальними властивостями та ознаками іноземних мов, ототожнює всі інші властивості мов і переносить програму мовної поведінки з рідної мови на іноземну. В результаті у свідомості білінгва виникає довільна система відповідності, в якій змішуються диференціальні ознаки рідної й іноземної мов. Міжмовна інтерференція розглядається дослідниками як найбільш потужний фактор негативного впливу рідної мови на вивчення іноземної, так як практика викладання свідчить про те, що найбільш стійкими виявляються помилки, викликані інтерферуючим впливом системи рідної мови, що укорінилася у свідомості здобувачів [Wangchuk 2023 : 17]. У методиці викладання іноземних мов інтерференція розглядається як негативний результат неусвідомленого перенесення колишнього лінгвістичного досвіду, як гальмівний вплив рідної мови на іноземну мову, що вивчається, що звісно стосується і процесу опанування навичок академічного письма іноземною мовою.

Залежно від того, які навички переносяться з M1 до M2, дослідники розрізняють фонетичну, орфографічну, лексичну, граматичну, лінгвокраїнознавчу та культурну інтерференцію [Aulia, Rizal 2024 : 225]. У разі граматичної інтерференції зазвичай розрізняють два рівні: 1) морфологічний (запозичення граматичних формантів); 2) синтаксичний (граматичне калькування, тобто копіювання граматичних моделей однієї мови засобами іншої). У наукових роботах здобувачів спостерігається невелика кількість прикладів інтерференції на морфологічному рівні, наприклад, використання незліченного іменника у множині (наприклад:

«Authors of these research-es aimed to find the regular link between...»).

Синтаксична інтерференція проявляється у порушенні порядку слів в англійському реченні: *«To investigate the ceramic samples was used X-ray structural analysis»* (порядок слів у реченнях відповідає порядку слів українською); відсутність в реченні підмета чи присудка, неузгодженість між ними, неправильне вживання прийменників: *«The paper addresses the specific challenges related with a necessity (of) improvement...»* (прийменник «with» слід замінити на «to»). Синтаксична організація англійськомовної письмової наукової мови з фіксованим порядком слів, з кращим розташуванням на першому місці найбільш значущого елемента і ослабленням смислового навантаження в кінці речення відрізняється від українськомовного наукового тексту, в якому смислове навантаження наростає до кінця.

Процес навчання іноземної мови в університетах є дискретним: він закінчується на другому курсі, тому здобувачі, які вступають до магістратури, втрачають можливість застосовувати компетенції, сформовані в процесі навчання на бакалавраті. А саме на магістерських програмах найчастіше викладається дисципліна «Академічне письмо» з фокусом на формування навичок академічного письма рідною мовою. Однак при написанні кваліфікаційних робіт здобувач освіти має представити анотацію роботи англійською мовою, а при написанні статей обов'язковим компонентом є анотація до статті. При поданні на міжнародні програми академічної мобільності чи гранти важливо вміти правильно обґрунтувати теми, подати листи-клопотання чи листи-рекомендації англійською мовою. В результаті академічне письмо англійською мовою є лише частиною курсу англійської мови за професійним спрямуванням. Тому ми пропонуємо задля успішного формування міжкультурної компетентності здобувача інтегрувати курс академічного письма із англійською мовою, виклад деяких тем подати у зіставному аспекті традицій академічного письма в українській та англійськомовах. Це дозволить розвинути міжкультурну комунікативну компетентність здобувачів, а також дозволить усвідомити специфіку наукового мислення в різних академічних культурах.

Запропонований нами інтегрований курс академічного письма повинен, на нашу думку, базуватися на таких принципах:

1. Порівняльний принцип, що передбачає порівняння українськомовних і англійськомовних академічних текстів на різних рівнях: структури, стилю, аргументації.

2. Принцип комунікативної спрямованості. Саме він забезпечить формування навичок продукування наукових текстів із врахуванням особливостей адресата, мети й контексту спілкувань.

3. Принцип текстоцентризму. Викладачам необхідно орієнтуватися на роботу з автентичними науковими текстами.

4. Принцип поєднання мовної, дискурсивної та культурної складових навчання.

5. Принцип рефлексивності. Важливим етапом навчання академічного письма є етап саморефлексії, тобто здійснення самооцінки і редагування написаних текстів.

Пропонуємо застосовувати такі основними підходами до навчання академічного письма як інтегрованого курсу. По-перше, компетентнісний підхід: саме він забезпечить орієнтацію та формування навичок писемства, аналітичного і критичного мислення. По-друге, комунікативно-діяльнісний підхід, що здатний сформувати в здобувачів здатність практичного застосування навичок академічного письма відповідно до конкретних ситуацій наукового спілкування. По-третє, контрастивний підхід, що дозволить здобувачам освіти усвідомити відмінності між мовними системами українського академічного письма та традиціями академічного письма в англійській мові.

Методичну модель інтегрованого курсу академічного письма із поєднанням української та іноземної мов бачимо як чітко організовану поетапну систему. *На першому аналітичному етапі* здобувачі повинні ознайомитися з особливостями традицій академічного дискурсу в українській та іноземній англійській мовах. Це варто робити на матеріалі автентичних текстів та відпрацьовувати через виконання лексико-граматичних вправ. *Другий етап – тренувальний* – передбачає переклад, реконструювання текстів, формулювання тези з системи аргументації із використанням відповідних дискурсивних маркерів. *Третій етап*

(*продуктивний*), спрямований на написання власних наукових текстів в різних жанрах українською й іноземною (англійською) мовами: від анотації до власне наукової статті, бакалаврської чи магістерської робіт. *Завершальний етап – рефлексивно-оцінювальний* – передбачає самоаналіз, редагування текстів, їхнє оприлюднення під час публічних виступів.

Серед важливих навичок, які необхідно сформувати у процесі викладання дисципліни «Академічне письмо», є опанування стратегії інтерпретації чужого дискурсу, тобто paraphrasing і summarizing. Уміння здобувача перефразувати результати досліджень дозволяють уникати буквального копіювання і сприяють інтерпретативному викладу. Наприклад, замість механічного відтворення фрагмента «*Academic writing requires clarity, coherence and cohesion*» здобувач має інтегрувати джерело з аналітичним коментарем: «*As noted by Smith (2020), effective academic writing is characterised by clarity and logical organisation, which ensures coherence of ideas*».

Такі жанри академічного письма, як анотація до статті, науковий есей, наукова стаття (оглядова чи дослідницька) вирізняються чіткими структурними і прагматичними нормами. Розгорнена анотація до статті повинна містити такі структурні компоненти, як актуальність теми, мета, методи дослідження, результати і висновки. Дослідницька стаття, наприклад, передбачає чітку структурну організацію і наявність таких частин: (*Introduction – Aims – Methods – Materials – Results – Discussion – Conclusions*). Написання наукового есе вимагає формулювання тези та її аргументованого розгортання з використанням різних дискурсивних маркерів, типу *firstly, however, therefore*.

Письмова форма тексту створює різні умови реалізації вертикального членування тексту на підтеми. Візуальне прийняття письмового тексту дозволяє вводити в членування тексту різного роду відступи, посилання, пояснення, що створює відносну «глибину» тексту. Вертикальне членування тексту здійснюється шляхом поділу теми на підтеми, а підтем на окремі смислові відрізки, сприяючи дозуванню інформації та її швидшому засвоєнню адресатом. Особливу проблему для викладача представляє питання корекції допущених помилок.

Стратегії корекції помилок можуть ґрунтуватися на вигляді помилки (комунікативно значущі і незначущі) і на здібності здобувача самостійно виправити допущену помилку. Більшість викладачів вважають, що необхідно виправляти всі допущені здобувачом помилки, проте такий підхід є неефективним для здобувача і трудомістким для викладача. Якщо здобувач бачить, що всі його помилки виправлені викладачем, він у майбутньому буде поклатися на викладача як на редактора і не навчиться розпізнавати і виправляти власні помилки. Ще одним мінусом такого підходу є зміщення уваги здобувача зі змісту тексту на його граматичну помилковість. На наш погляд, найбільш ефективною стратегією роботи з граматичними помилками є формування в здобувачів вміння вчитувати власний текст, розпізнавати та виправляти виявлені помилки.

Важливим етапом формування міжкультурної компетентності здобувача є його залученість до міжнародної наукової спільноти. Додаткову роль відіграє створення освітніх осередків: наукових гуртків, дискусійних платформ, здобувачських товариств, конференцій. Викладач повинен виступати як наставник і модератор навчального процесу, який підтримує здобувачів, ураховує психологічні аспекти навчання та визнає їхній потенціал до створення якісних наукових текстів. Водночас формування культури академічного письма неможливе без розвитку мовної та етичної компетентності, що передбачає дотримання принципів академічної доброчесності: уникнення

плагиату, коректне цитування, належне оформлення джерел та відповідальне представлення результатів дослідження.

З огляду на зазначене, пропонуємо визначення академічного письма як *цільспрямованої мовленнєвої діяльності зі створення та інтерпретації наукових текстів, що здійснюється відповідно до норм і конвенцій різних академічних культур та забезпечує ефективну міжкультурну комунікацію, обмін знаннями й інтеграцію до міжнародної наукової спільноти.*

Висновки. Ефективне формування навичок академічного письма в іншомовному середовищі потребує комплексного підходу, який враховує вплив інтерференції, специфіку академічних традицій та необхідність розвитку міжкультурної комунікативної компетентності. Запропонована модель інтеграції курсу академічного письма з англійською мовою, реалізована на засадах порівняльного, комунікативного, текстоцентричного та рефлексивного принципів, сприяє формуванню у здобувачів освіти здатності до свідомого конструювання наукового тексту з урахуванням норм різних академічних культур. Поетапна організація навчального процесу, орієнтація на практичну діяльність, розвиток навичок інтерпретації чужого дискурсу, опанування жанрових моделей і формування академічної доброчесності забезпечують підвищення якості письмової продукції здобувачів. Водночас створення сприятливого академічного середовища та залучення здобувачів освіти до наукової спільноти підсилюють мотиваційний компонент навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Іванова І. І., Боровик Т. М. Формування навичок академічного письма: практичний погляд на традиційні та ШІ-інтегровані вправи і завдання. *Науково-методичний журнал «Іноземні мови»*. 2025. № 1. С. 45–54. DOI: <http://doi.org/10.32589/1817-8510.2025.1.339977>
2. Козолуп М. С., Комар Р. І. Навчання академічного письма у вищій школі: теоретико-методологічні засади. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. № 29, т. 2. С. 220–225. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/29.209471>
3. Олійник І. В. Підвищення культури наукової мови як важливий аспект формування дослідницької компетентності у майбутніх докторів філософії. *Освіта та педагогічна наука*. 2021. № 1 (176). С. 63–71. URL: <https://ir.duan.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3860b19b-dd59-49e6-8ba1-66d010863f18/content> (дата звернення: 10.03.2026).
4. Серебрянська І. М. «Основи академічного письма» у вищих навчальних закладах: міждисциплінарний підхід. *Освітологічний дискурс*. 2021. № 1(32). С. 87–100. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/osdys_2021_1_8 (дата звернення: 10.03.2026).
5. Тодорова І. С. Психологічні чинники толерантності здобувачів до академічної недоброчесності. *Психологія і особистість*. 2019. № 2. С. 116–31. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4078.2019.2.177352>
6. Шестакова С. О. Вплив штучного інтелекту на розвиток стилістичної унікальності в академічному письмі. *Академічні візії*. Львів, 2024. № 37. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14079001>

7. Aulia L., Rizal D. Analysis of Students Difficulty in Essay Writing Course. *Journal of English Education Forum (JEEF)*. 2024. Vol. 4, № 4. P. 224–227. DOI: <https://doi.org/10.29303/jeeef.v4i4.805>
8. Hadizadeh A., Kanik M. Undergraduate Students' Conceptions of Academic Writing at the Intersection of English Medium Instruction and the Digital Age. *European Journal of Education*. 2025. Vol. 60, № 3. DOI: <https://doi.org/10.1111/ejed.70162>
9. Hurko O., Novikova O. Academic writing for higher education students in the context of digitalization: challenges and prospects. *Вісник науки та освіти*. 2025. № 4 (34). С. 92–105. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4\(34\)-92-104](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4(34)-92-104)
10. Wangchuk N. Academic writing: challenges and wayforward a perspective from undergraduate students. *Journal of English Language and Literature*. 2023. Vol. 10, №. 2. P. 16–26. DOI: <https://doi.org/10.54513/joell.2023.10202>

REFERENCES

1. Ivanova, I. I., Borovyk, T. M. (2025) Formuvannia navychok akademichnoho pysma: praktychnyi pohliad na tradytsiini ta ShI-intehrovani vpravy i zavdannia [Developing academic writing skills: a practical view on traditional and AI-integrated exercises and tasks]. *Inozemni movy*, no. 1, pp. 45–54. DOI: <http://doi.org/10.32589/1817-8510.2025.1.339977>
 2. Kozolup, M. S., Komar, R. I. (2020) Navchannia akademichnoho pysma u vyshchii shkoli: teoretyko-metodolohichni zasady [Teaching academic writing in higher education: theoretical and methodological foundations]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, no. 29 (2), pp. 220–225. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/29.209471>
 3. Oliinyk, I. V. (2021) Pidvyshchennia kultury naukovoï movy yak vazhlyvyi aspekt formuvannia doslidnytskoi kompetentnosti u maibutnikh doktoriv filosofii [Improving the culture of scientific language as an important aspect of developing research competence in future PhD students]. *Osvita ta pedahohichna nauka*, no. 1 (176), pp. 63–71. Available at: <https://ir.duan.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3860b19b-dd59-49e6-8ba1-66d010863f18/content> (accessed 10 March 2026).
 4. Serebrianska, I. M. (2021) “Osnovy akademichnoho pysma” u vyshchyykh navchalnykh zakladakh: mizhdystyplinarnyi pidkhid [“Fundamentals of academic writing” in higher education institutions: an interdisciplinary approach]. *Osvitolohichnyy dyskurs*, no. 1 (32), pp. 87–100. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/osdys_2021_1_8 (accessed 10 March 2026).
 5. Todorova, I. S. (2019) Psykholohichni chynnyky tolerantnosti studentiv do akademichnoi nedobrochesnosti [Psychological factors of students' tolerance to academic dishonesty]. *Psykhohohiia i osobystist*, no. 2, pp. 116–131. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4078.2019.2.177352>
 6. Shestakova, S. O. (2024) Vplyv shtuchnoho intelektu na rozvytok stylistychnoi unikalnosti v akademichnomu pysmi [The impact of artificial intelligence on the development of stylistic uniqueness in academic writing]. *Akademichni vizii*, Lviv, no. 37. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14079001>
 7. Aulia, L., Rizal, D. (2024) Analysis of students' difficulty in essay writing course. *Journal of English Education Forum (JEEF)*, vol. 4, no. 4, pp. 224–227. DOI: <https://doi.org/10.29303/jeeef.v4i4.805>
 8. Hadizadeh, A., Kanik, M. (2025) Undergraduate students' conceptions of academic writing at the intersection of English medium instruction and the digital age. *European Journal of Education*, vol. 60, no. 3. DOI: <https://doi.org/10.1111/ejed.70162>
 9. Hurko, O., Novikova, O. (2025) Academic writing for higher education students in the context of digitalization: challenges and prospects. *Visnyk nauky ta osvity*, no. 4 (34), pp. 92–105. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4\(34\)-92-104](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-4(34)-92-104)
 10. Wangchuk, N. (2023) Academic writing: challenges and way forward – a perspective from undergraduate students. *Journal of English Language and Literature*, vol. 10, no. 2, pp. 16–26. DOI: <https://doi.org/10.54513/joell.2023.10202>
-

V. O. PAVLOV

*Senior Lecturer at the Department of General Theoretical Legal and Social-Humanitarian Disciplines,
Kyiv University of Law of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine*

E-mail: pavlovvova333@gmail.com

https://orcid.org/0000-0002-3319-9015

S. O. STEZHKO

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,

Head of the Department of Ukrainian Language,

State University of Information and Communication Technologies;

*Associate Professor at the Department of General Theoretical Legal and Social-Humanitarian Disciplines,
Kyiv University of Law of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine*

E-mail: svitlinka@ukr.net

https://orcid.org/0000-0003-3716-6541

**ACADEMIC WRITING AS A TOOL FOR FORMING
INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE OF STUDENTS**

The study of the peculiarities of academic writing should be based on current problems of current research, especially in the context of the development of individual intelligence and academic integrity. The article outlines the role of academic writing as an effective tool for developing intercultural communicative competence of educational students, and identifies the main approaches to its implementation in educational processes. The authors clarify the concept of academic writing as a tool of intercultural communication; systematize the key components of intercultural communicative competence, which are formed through academic writing and aim to advance the educational model of integrated learning between Ukrainian and foreign countries through academic writing as a complete platform. The subject of our research was academic writing as a resource and as a tool for developing intercultural communicative competence of educational students.

It has been established that the traditions of academic writing differ from the English scientific discourse, which is characterized by clear structure of the text, argumentation, and debatable positions. A model of integration of the course of academic writing with English has been proposed and the authors of the research propose to implement it on the basis of equal, communicative, text-centric and reflective principles, a step-by-step organization of the initial process, orientation towards practical activity, development of skills in interpreting foreign discourse, development of genre models and development of academic integrity will ensure increased quality of students' written products.

In the course of the investigation, the authors suggest that among the important skills that need to be developed in the process of the advanced discipline «Academic Writing» is the development of a strategy for interpreting someone else's discourse, interpretation, correctness of quotation. The integration itself, prior to writing an academic letter, stands as an effective tool for preparing a competitive speaker, ready for full participation in the international scientific discourse.

Key words: academic environment, authenticity of academic writing, Ukrainian language, English language, structure of academic texts, methodological model, international academic community.

Дата першого надходження статті до видання: 12.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.05.2026